

La senyora presidenta:

Gracias.

Bueno, pues finaliza el debate de este punto.

Suspendemos la sesión hasta las cuatro de la tarde. *(Veus)*

Bueno, se suspende la sesión hasta las cuatro de la tarde, las 16 horas.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 3 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 4 minuts)

La senyora presidenta:

Señorías, retomamos la sesión con el punto número 7, el que antes era 6.

Interpel·lació al vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport, senyor Vicente José Barrera Simó, sobre la política general de la conselleria en matèria cultural a la Comunitat Valenciana, que formula el diputat José Chulvi Español, del Grup Parlamentari Socialista (RE número 2.152, BOCV número 13)

La senyora presidenta:

Interpelación al vicepresidente primero y *conseller* de Cultura y Deporte sobre la política general de la *conselleria* en materia cultural en la Comunidad Valenciana, que formula el diputado José Chulvi Español, del Grupo Parlamentario Socialista, registro de entrada número 2.152.

Tiene la palabra el ilustre diputado José Chulvi.

Cuando quiera.

El senyor Chulvi Español:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada, president.

Bona vesprada, vicepresident i senyories de la cambra.

Bé, són hores més de vore un documental de La 2 que d'estar ací debatent, però anem a intentar fer-ho el més divertit possible.

Bé, mire, senyor Barrera, fins a les eleccions de maig de 2023, la Comunitat Valenciana era notícia per la creació d'ocupació, per atraure grans empreses, per la

recuperació de la confiança en les institucions, però també, per descomptat, pel dinamisme cultural i de creació artística, per l'ampliació de declaracions dels nostres béns culturals immaterials com a patrimoni de la UNESCO, les declaracions de nous béns d'interés cultural per tot el territori i la defensa com mai de les bandes de música. Ens va costar molt aquella remuntada reputacional. Ens va costar treballar cada dia perquè els valencians i les valencianes tornaren a vore la Generalitat Valenciana com la màxima expressió del seu govern, com un aliat ferm i fidel, i no com l'estructura de balafiament en què l'havien convertit els governs del Partit Popular.

Hui vostés, en menys de cent dies, han aconseguit que tornem al passat. Hui, quan els valencians apareixem en els informatius, torna a ser un motiu de vergonya i no d'esperança. Mire, han aconseguit, en poques setmanes, que apareguem obrint els informatius, els telediaris, amb pràctiques que estaven superades, com la censura, i que amb vostés han tornat a l'actualitat. Retirada de publicacions en valencià, amagar llibres sobre educació sexual, cancel·lació de concerts perquè el grup canta en valencià, llevar-li el nom de Vicent Torrent a l'auditori del seu poble, en un gest tan inhumà com àgraf i mesquí. *(Aplaudiments)* Tot un exercici de maccarthisme de manual, ha fet que conflictes que estaven superats es tornen a obrir, amb conseqüències socials incalculables.

Han fet que consensos de tots els partits salten pels aires, com el respecte a l'Estatut d'autonomia i, amb ell, a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. S'imagina el president del govern qüestionant la Real Acadèmia Espanyola de la Llengua? Què li dirien vostés?

Han generat condicions perquè el dinamisme de les empreses culturals valencianes, responsables de milers de llocs de treball, decaiga per culpa de la incertesa a la qual han sotmés el sector.

Han creat, indissimuladament, el marc per a generar fòbia contra la nostra llengua, minimitzant-la, ocultant-la, en lloc de subratllar la seua riquesa com a espai d'identitat i entre valencians.

Han fet que tornen els índexs de llibres prohibits i d'autors proscrius, vetats, cancel·lats, només perquè escriuen en valencià. I això vosté i els seus no ho suporten, igual que no suporten la llibertat. La llibertat és el resultat d'una cultura que es vol lliure. I la cultura és la clau de volta d'un país lliure. És la clau que obri totes les portes, les del respecte que vostés neguen, les de la convivència, que vostés dinamiten, i les de la tolerància, que no deuen saber molt bé ni què significa.

La censura és contrària a la llibertat. Aquesta és una veritat universal que hem sabut sempre. Aquesta és una regla d'or. On es retiren llibres i es segresten publicacions, la llibertat és la primera víctima. Vetar cultura és un escac i mat a la llibertat. Llibertat i cultura són conceptes que no es poden separar.

I què més van a fer? Doncs van a fer, segurament, que València deixe de ser una terra de festivals, de trobades i d'intercanvis de màxim prestigi, per a acabar sent una terra erma i trista. És a dir, una projecció de vostés mateixos i del seu ideari, que ja també és l'ideari del Partit Popular.

En poques setmanes han fet molt de mal, senyor Barrera, però encara és més greu el que no han fet. Perquè, com diem, en valencià, de forment, ni un gra. Ni una sola mesura perquè els creadors i les creadores valencianes tinguen millors oportunitats. Ni una sola mesura perquè la gent pugua accedir a la cultura amb majors facilitats. Ni un sol incentiu per a la indústria valenciana, res, cap pla. Ningú al volant. Ens va quedar clar escoltant també, és veritat, la seua compareixença.

Mire, ja li ho vaig dir l'altre dia també, que al final el Partit Popular, el president Mazón, li ha donat a vosté una vicepresidència i l'ha fet conseller de cultura. I, sincerament, pensem que és una cosa que no els importa massa, ni a vosté ni al PP. I no em cansaré de repetir les paraules que ja vaig dir ací fa uns dies: la cultura és una competència fonamental de l'autogovern. I el Partit Popular li l'ha entregada als que promouen la desaparició de les autonomies. *(Aplaudiments)*

Per tant, ara vostés en què s'entretenen? S'entretenen, doncs això, en intentar ajudar els creadors? No, no. O en intentar que la cultura avance? No, no. S'entretenen creant incendis, perseguint pensadors i creadors i destrossant el llegat que han rebut. Allò cert és que al final no es pot esperar gran cosa perquè, lògicament, no es pot esperar gran cosa d'algu, o d'una política i una gestió cultural, de qui pensa que eixa conselleria no hauria d'existir, en virtut de la recentralització de competències que proclamen.

Bé, mire, supose que un conseller de cultura de la Generalitat Valenciana estarà familiaritzat amb la novel·la més important del nostre segle d'or i potser de l'Europa del segle XV, *Tirant lo Blanc*, que, per cert, en una de les últimes entrevistes al president Mazón, va comentar l'últim que s'havia llegit eren alguns capítols de *Tirant lo Blanc*. Bé, el protagonista, Tirant, diu que per a dur qualsevol empresa a bon port, calen tres coses: gent, argent i forment. I amb vostés al front, cap de les tres.

Gent cada vegada en tindrem menys, perquè qui voldrà crear, pensar, investigar, mamprendre, arriscar-se, posar València al centre de l'escena com mereix, si el seu govern només val per a impulsar caceres de bruixes? *(Aplaudiments)*

Argent, ja hem vist que vosté concep les ajudes públiques com una ferramenta de partit i de revenja, també. Les concep així abans que -les ajudes, estic parlant de les ajudes- com un agent de dinamització, que ha de ser repartit en funció de criteris d'oportunitat, justícia i necessitat. I legalitat, també, si m'ho permet que li ho recorde. I respecte als mateixos valencians, si em permet l'excés, també.

Forment, el contingut, la matèria, la idea. El que vostés no tenen i tracten d'arrancar del cor de la nostra societat. El forment, senyor Barrera, el que alimenta el nostre país és el desig de l'excel·lència, de ser valencians i contra totes les dificultats, i d'entendre que eixa valencianitat és plural i diversa. És capaç de viure, de vogar -remar-, de vogar tots a una per a continuar fent el nostre camí. I això és el que el seu partit i vosté no poden entendre.

I, mire, ja em perdonarà, però li vaig a fer un *spoiler*. Esta croada de l'odi del Partit Popular i Vox per fer xicoteta la cultura valenciana i dividir a la nostra gent, els seus intents desesperats per fer desaparèixer el valencià del mapa, els esforços per desballestar la indústria i desanimar els

creadors, acabaran en res. No va poder l'estat absolutista del segle XVIII. No ho va aconseguir el franquisme del segle XX. I no podran vostés tampoc, perquè pel que hem vist va en camí de ser una mera anècdota passatgera, esperem que dure poquet, en la vida política valenciana.

No aspirem que vosté canvie, senyor Barrera, perquè pensem que és impossible. Pot vosté tractar de fer tot el mal que sàpiga, que és molt. Pot vosté posar tots els pals a la roda que vullga. Pot perseguir, amenaçar, castigar, intoxicar, dividir, perquè, al final, sap què? Que vosté i la seua bancada passaran, i la cultura valenciana seguirà endavant. Amb força, amb talent, amb coratge, amb llibertat, amb alegria, amb dignitat i amb grandesa.

I per a acabar, senyor Barrera, m'agradaria que em contestara a tres preguntes. Va vosté a condemnar qualsevol acte de censura cultural que es produïska a la Comunitat Valenciana? Pensa vosté complir amb l'Estatut d'autonomia? I per a finalitzar, reconeix vosté que la màxima autoritat en qüestions lingüístiques és, com recull el nostre Estatut, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Tiene ahora la palabra el honorable *conseller* para responder a la interpelación.

Cuando quiera.

El senyor vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport:

Señora presidente, *molt honorable president*, señores diputados.

Señor diputado del Partido Socialista «del País Valencià», *(veus i aplaudiments)* señor Chulvi. Me habla usted, en primer lugar, de que todo iba fatal con el Partido Popular. Yo en aquella época pues estaba, como usted sabe, en otros menesteres. Poco tendrá que decirme, y tendrá la oportunidad de referirse o dirigirse a muchos *consellers* del Partido Popular que van a pasar por este estrado, o incluso al *molt honorable president* de la Generalitat, que siempre ha estado en el Partido Popular. Pero bueno, que usted me saque a colación..., bueno, a última hora incluso me sacó el franquismo. Bien, vale. Tengo también que responder por aquellos años.

Pero bueno, usted me habla de que si cuando estaba el Partido Popular todo era un desastre, todo era horroroso, todo era horroroso... En fin. Pero, cuando llegaron ustedes, pues le dieron la vuelta a todo eso y la gente estaba contentísima. Crearon un escenario cultural, político, social, económico maravilloso, y esa seguramente es la razón por la que los valencianos los han mandado al banquillo de la oposición. *(Aplaudiments)* Lo han hecho ustedes tan bien

que, bueno, pues ahora gobierna el Partido Popular, con el apoyo de Vox, y ustedes están, pues eso, en la oposición. Es decir, que algo habrán hecho mal, algo de autocrítica, pues, hombre, tampoco estaría mal, ¿no? Y algo habrán hecho bien los otros cuando están gobernando.

Luego hablan ustedes de censura. Yo ya se lo dije el otro día y se lo voy a volver a repetir. Mire, yo soy el único perseguido cultural que hay en toda esta sala, por muchos años. (*Aplaudiments*) Le cuento, y se lo vuelvo a repetir, que se me ocurrió apuntarme a un consejo de distrito, en el área cultural, y a mí me han prohibido ustedes, ustedes y los que se han ido, los de Podemos, me han prohibido hacer una exposición de fotografía taurina durante varios años. ¿Cómo le llamamos a eso, señor Chulvi? (*Aplaudiments*) ¿Le llamamos censura o le llamamos libertad? ¿Cómo quiere que le llamemos a eso!? Entonces, no tengan la poca vergüenza de hablar de censura ustedes, cuando son los Torquemada de la actualidad.

Luego me echa en cara, pues bueno, la política cultural de esta *conselleria*. Oiga, le vuelvo a decir lo mismo, que nos han votado para cambiar las cosas. Pero ¿qué quiere que hagamos? ¿La política que han llevado ustedes? Pues no, habrá que hacer otra política. (*Aplaudiments*)

Y luego, respondiendo a la pregunta general de cuál va a ser la política que va a seguir la *conselleria*, pues, hombre, resumiéndole mucho, mucho, mucho, señor Chulvi, es: justo la contraria de la que se ha hecho durante ocho años. (*Rialles. Aplaudiments*)

Mire, yo le recuerdo, que usted se acordará perfectamente, señor Chulvi, que cuando ustedes desembarcaron en el gobierno lo primero que hicieron es un plan estratégico que se titulaba «Fes cultura». Ese «Fes cultura» comenzaba con un objetivo básico, que era construir identidades individuales y colectivas. «Construir identidades». Muy estalinista eso de construir identidades, desde luego. Nosotros no vamos a construir ninguna identidad, la identidad se la construye cada cual. Nosotros creemos en la persona y no en las colectividades. Desde la administración no tenemos que construirle nada a la gente.

Entonces, nosotros, frente a ese construir identidades, vamos a apostar por la libertad. (*Aplaudiments*) Vamos a apostar por la libertad de las empresas culturales, vamos a apostar por que los consumidores culturales puedan elegir libremente lo que quieren consumir, incluida la tauromaquia, por supuesto, y vamos a eliminar todo esto que ustedes construyeron y que titulaban como «Construir identidades». Y todo esto, por supuesto, siempre dentro del marco de la ley. Usted me preguntaba que si iba a censurar, y le digo que no; que se iba..., bueno, tres preguntas, a la primera le digo que no, a la segunda le digo que sí y a la tercera le digo que sí. Y le vuelvo a recordar que los primeros en no cumplir con el Estatuto de autonomía han sido ustedes, denominándose Partido Socialista «del País Valencià». (*Veus i aplaudiments*) Me alegro de que alguno de los diputados de la oposición se pase a nuestro bando. (*Rialles*)

Y luego, me dice el señor Chulvi que está en la seguridad en que yo no voy a cambiar, pero le gustaría que cambiara. Bueno, pues mira, en eso estamos empatados. Yo estoy en la seguridad que ustedes tampoco van a cambiar, pero le aseguro que me gustaría que cambiaran.

Y sobre el resto de la política, pues oiga, me voy a remitir a mi pasada comparecencia del día 20 del mes pasado, el vídeo es público, está a su disposición y ahí viene con muchísimo más detalle todo lo que va a ser en estos primeros meses o en esta primera etapa la política cultural que va a llevar la *Conselleria* de Agricultura.

Muchísimas gracias, señor Chulvi. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Tiene la palabra ahora el señor Chulvi para ejercer su derecho a réplica.

Cuando quiera.

El senyor Chulvi Español:

Bé, moltes gràcies.

No sé, sembla un poquet trist que en una qüestió tan important com la cultura i poder parlar de política general de la cultura i que li sobre 1 minut 40 segons, (*aplaudiments*) poca cosa, poca cosa tenen a dir en el que és qüestió de la cultura.

Segona qüestió, senyor Barrera. Si vosté sembla, se sent damnificat, no?, s'ha sentit en algun moment, jo trobe que no hi ha una cosa més lletja, més lletja en la vida que actuar per revenja. Si vosté la seua política que vol fer la fa perquè creu en el que està fent, perquè volen deixar de fer unes coses, perfecte; però quan puja ací i ens conta, de veritat, jo mai li he anomenat els bous, i vosté ens conta ací que s'ha sentit alguna volta censurat, molt bé, ho haurà denunciat en el seu moment, haurà fet les seues coses i tal, però vosté ara ací té la responsabilitat de portar el volant de la cultura de tots i de totes les valencianes. I no actue per revenja, no ho faça, per favor, perquè és que li anirà pitjor encara, ja li anirà mal, però li anirà pitjor encara.

M'haguera agradat a la millor que haguera parlat, doncs jo que sé, de governança, ens haguera explicat quina arquitectura al voltant de les seues competències –que no són poques, eh–, per exemple, com va a gestionar els fons Next Generation, quines són les previsions que vostés tenen per anar endavant. Però, bé, ens diu que no va a censurar. Mire, el seu afany per la censura ha sigut tan gran que fins i tot s'ha autocensurat vosté mateixa quan va esborrar aquell tuit que dia que el PP els escopia a la cara. (*Aplaudiments*)

Jo, sincerament, diu que aquí, este matí, la síndica de Vox ha nomenat a Sabina en una cançó. Jo li en dic una altra: «Nos sobran los motivos, nos sobran los motivos», senyor Barrera, per a pujar ací en cada ple, en cada comissió, per a continuar defensant tot allò que s'ha avançat i que s'ha aconseguit, no només en els últims anys, senyor Barrera, jo ja no li diria en els últims vuit anys, és que el consens que es va aconseguir al voltant de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua no es va aconseguir despús-ahir, ni el mes passat, ni és un mèrit arrogat a un govern, al govern del Botànic, al govern... No, es va aconseguir amb un govern del Partit Popular, va haver un consens no polític, consens social, consens cultural, consens

lingüístic, és científic el treball que es fa des de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, des de la independència, des de la independència, que li recorde que els membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua es trien entre d'ells. Tot això que s'ha aconseguit no ho trenque, per favor, no ho faça simplement perquè hi ha un any de revenja, perquè vosté en el seu dia es va sentir censurat. Doncs mire, si es va sentir censurat, jo també li dic que em semblaria mal, em sembla mal, però no puge ací i diga açò, perquè sinó dóna la sensació que tota la política cultural valenciana, que mire que hi ha faena per davant per a fer, si va a reduir-se tot a dir, mira, com a mi me van censurar una volta, doncs jo ara ja, doncs cada un que s'apanye. No? Aquí ja no va a servir de res tindre una estratègia, un projecte, una planificació, sobretot posar en valor allò que ens diferencia, que ens enorgulleix el fet de ser valencians i valencianes.

Estem a pocs dies de celebrar el Nou d'Octubre, i ho hem de fer amb el màxim orgull, el màxim orgull, però sobretot respectant allò que està per damunt de vosté i de mi, respectant Les Corts Valencianes, respectant el govern de la Generalitat, i sobretot respectant l'Estatut d'autonomia i tot aquells ens que depenen de d'eixe Estatut, que emanen eixe Estatut.

Per tant, jo ja ho acabe, acabe, senyora presidenta, li ho faré també en castellà, perquè, mire, jo canvie del valencià al castellà sense problema, i algunes voltes a l'anglès, algun problema més, ahí sí.

Pero, mire, señor Barrera, han activado la persecución de la lengua, la libertad de creación atacando publicaciones que hablan de diversidad a la hora de personas que se puedan querer, que se puedan amar. Pues sepa usted que lo digo es la verdad, porque no van a poder acabar con todo esto.

La senyora presidenta:

Vaya terminando, señor Chulvi.

El senyor Chulvi Español:

Esa ola de libertad que se ha conseguido en estos últimos años va a continuar, a pesar de usted.

I, per tant, jo l'únic que li demane és això. Per favor, trelat, senyor Barrera, trelat, i anem a treballar perquè la cultura dels valencians continue sent un motiu d'orgull per a tots nosaltres.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora presidenta:

Gracias.

Tiene la palabra el honorable conseller i vicepresident primer para su turno de réplica.

Cuando quiera.

El senyor vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport:

Señora presidente, gracias.

Señor Chulvi, usted me habla de revancha. Esa palabra será su subconsciente que le está traicionando, porque yo en ningún momento he utilizado la palabra revancha, y además no puede haber revancha en quien lo que quiere es precisamente acabar (*veus*) –¿perdón?–, bueno, revancha o venganza, disculpe, venganza, revancha. Empiezo, usted habla de venganza y, como le digo, será su subconsciente que le traiciona, porque yo nunca he utilizado la palabra venganza ni por supuesto hay ningún ánimo de venganza. Solamente he venido, porque tengo la oportunidad de hacerlo, lo he hecho en foros mucho más pequeños y he denunciado esta censura que ustedes han tenido desde el Botànic, y ahora tengo la oportunidad de hacerlo con un amplificador de voz, y lo hago, en mi libertad y porque estoy en mi derecho por el cargo que ostento.

Pero, como le digo, no puede haber venganza en precisamente lo que vengo a hacer, que es acabar con la censura y devolver la libertad. ¿Qué revancha o qué venganza va a haber? Si lo que yo le he dicho una y veinte veces ya en las dos comparencias que he estado aquí que lo que vengo hoy es a devolver la libertad, en acabar con esa parte de la censura que ustedes trajeron, con esa parte de la cultura que ustedes censuraron. Yo no voy a eliminar la cultura, voy a ampliar la cultura. (Aplaudiments)

En cuanto, yo lo dije en mi primera comparencia, tampoco veo que se me ha hecho mucho caso. Es decir, los tres principios básicos de esta *conselleria* iban a ser la libertad, el respeto a la ley y el uso racional de los fondos públicos. No sé de dónde saca usted esas palabras de venganza. Pero bueno, bien.

Luego, el orgullo de ser valencianos. Oiga, pero por supuesto, por supuesto, y yo no niego que ustedes se sientan orgullosos de ser valencianos, lo que pasa es que se sienten orgullosos de ser valencianos del sur, y nosotros no queremos ser valencianos del sur, queremos ser valencianos y españoles. Y esa es la diferencia entre nosotros y ustedes.

Cuando dice que la cultura, que hay que defender toda la cultura. Hombre, y que no vamos a acabar, me dice que no vamos a conseguir acabar con todo lo que se ha construido porque la cultura es demasiado fuerte, la sociedad es demasiado fuerte. Vamos a ver, yo no vengo a acabar con nada, pero, en todo caso, lo que es la cultura pancatalanista está claro que no se va a acabar, porque ya se han ocupado ustedes de financiarla bien financiada y ya se ocupa la Generalitat catalana de financiarla bien financiada para que sigamos siendo colonizados culturalmente. Lo que sí que le aseguro es que acabar, no acabaremos con el pancatalanismo, pero que lo vamos a combatir, lo vamos a combatir, se lo aseguro. (Aplaudiments)

Y para terminar, si, no, claro, ustedes se sorprenden ahora de que alguien les llame pancatalanistas. Oiga, pero si el pegamento que les une a todos ustedes es el País Valencià, ese es el pegamento por el que están unidos todos, y eso no es una denominación inocente. ¿Qué hay tras la denominación del País Valencià? ¿Qué permea, señor Baldoví? Sí, sí, ¿qué permea? Pues los países catalanes, oiga. ¿O no?

La senyora presidenta:

Señorías, por favor.

El senyor vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport:

¿O no? ¿O no es su ensoñación ser parte de esos países catalanes?

Y dice usted que cumplamos con el Estatuto. Yo soy fiel cumplidor del Estatuto, fiel cumplidor. Pero también les animo, a ustedes, que cumplan con el Estatuto, con aquello que firmaron hace ya muchísimos años (*aplaudiments*) en un consenso con los valencianos, en un estatuto de autonomía donde ustedes votaron a favor y donde se decidió que nuestra denominación era la de Comunidad Valenciana y desterráramos aquel pasado oscuro de llamársenos País Valencià que significa pertenecer *als Països Catalans*. (*Remors*)

Perdone, el preámbulo –primero no pueden hablar, eso en primer lugar, y, en segundo lugar, cuando suba usted a la tribuna dice lo que lo que considera-. Y, en segundo lugar, y en segundo lugar, ya le dije el otro día y se lo vuelvo a repetir porque parece que no...

La senyora presidenta:

Señora Caballero, por favor.

El senyor vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport:

...lo entendieron bien o no lo escucharon bien, el preámbulo, el preámbulo no tiene fuerza normativa, ¿vale? Aquello fue un consenso y se puso País Valencià, se puso Reino de Valencia, pero nuestra denominación normativa, la que impone la ley, y les animo a que la cumplan, ya que son tan exigentes en que todos cumplamos la ley, es que, por favor, pasen a llamarse...

La senyora presidenta:

Vaya terminando.

El senyor vicepresident primer del Consell i conseller de Cultura i Esport:

...Partido Socialista de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Universitats i Ocupació, senyor José Antonio Rovira Jover, sobre la política general de la conselleria sobre el personal docent, que formula el diputat Gerard Fullana Martínez, del Grup Parlamentari Compromís (RE número 1.209, BOCV número 11)

La senyora presidenta:

Pasamos al siguiente punto del orden del día, al punto número 8.

¡Señorías, por favor! ¡Señorías, por favor! (*Veus*) Señorías, señorías, señorías, por favor. Vamos a continuar con el Pleno.

En el punto 8, antes punto 7: Interpelación al conseller de Educación, Universidades y Empleo sobre la política general de la *conselleria* sobre personal docente, que formula el diputado Gerard Fullana Martínez, del Grupo Parlamentario Compromís, registro de entrada número 1.209.

Tiene la palabra el diputado interpelante, Gerard Fullana Martínez.

Cuando quiera.

El senyor Fullana Martínez:

Es veu que hui hi havia una miqueta més de cafeïna del normal en el café després de dinar.

Miren, jo la veritat és que, com a introducció, sí que diria al senyor vicepresident o algú del grup Popular que li busquen una aula, que li busquen un espai en Les Corts on pugua penjar ja esta exposició dels bous, es veu que ell es veu bonic, però és que cada vegada que puja ací ens parla de l'exposició que no va poder penjar. Si a vosté li treuen del seu vocabulari, País Valencià, explotació de bous i pancatalanisme no té res més a dir.

La senyora presidenta:

Señor Fullana, señor Fullana, usted está interpellando al conseller de educación.

El senyor Fullana Martínez:

Estic sent molt educat, (*veus*) estic sent molt educat.

La senyora presidenta:

Señor Llanos, por favor.

El senyor Fullana Martínez:

Sí. A què respon el motiu d'esta interpel·lació? Crec que després d'un matí on pràcticament semblava que estàvem